

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010664
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223010664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol. pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25.01.2024, sp. zn. 2T/93/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. apríla 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obžalovaného A. B..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému A.
B., narodenému XX.XX.XXXX v A. C.,
trvale bytom D. XXX,
toho času od 05.06.2023 vo výkone väzby
v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu
odňatia slobody Nitra

u k l a d á

podľa § 245 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 5 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona a § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov,

podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

podľa ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaných A. B. a obžalovanú D. E. vinnými, a to

obžalovaného A. B. v bode 1) „obžaloby“ – správne malo byť rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. g/ Trestného zákona, zločinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods.1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, v bode 2) prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, v bode 3) prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d/ Trestného zákona,

obžalovanú D. E. v bode 1) z pokračovacieho prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods.2 písm. a/ Trestného zákona, pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. g/ Trestného zákona, zločinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 245 ods.1, ods.3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaní A. B. a D. E. dňa 12. apríla 2023 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách v Moči po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný A. B. cez uzamknutú vchodovú bránu preliezol do riadne oploteného objektu bývalej čárdy so súpisným číslom XXX, kde z vonkajších priestorov odcudzil 4 sklápacie drevené záhradné stoličky, 2 slnečníky s nápisom C. D. a drevený záhradný stôl o rozmere 1 m x 1 m, ktoré prehodil cez oplotenie, zatiaľ čo obžalovaná D. E. pred objektom sledovala okolie, následne tieto veci spoločne naložili do motorového vozidla zn. Volkswagen Passat EČ: D. XXX F. a odniesli na nezistené miesto v obci G., ktorým konaním spôsobili poškodeniu D. H. - D., so sídlom B. I. XXX, IČO: XXXXXXXXXX odcudzením stola a stoličiek škodu vo výške 236,35 € a poškodenému J. K., nar. XX.X.XXXX odcudzením slnečníkov škodu vo výške 100,- €,

obžalovaný A. B.

- dňa XX. XXXXXX XXXX v presne nezistenom čase v B. po predchádzajúcej dohode s dvomi doposiaľ nestotožnenými osobami z riadne oploteného objektu bývalej čárdy so súpisným číslom XXX odcudzili traktorovú kosačku zn. Stiga žltej farby s košom tak, že doposiaľ nestotožnené osoby zo zadnej dvojkrídlovej brány nezisteným spôsobom odstránili reťaz, ktorá bola zaistená visiacim zámkom, vnikli do objektu, zatiaľ čo obžalovaný A. B. sledoval okolie, následne z objektu vyniesli traktorovú kosačku, ktorú naložili do dodávky bielej farby zn. Iveco, s nezisteným evidenčným číslom a odcudzenú kosačku odviezli na nezistené miesto, ktorým konaním spôsobili poškodeniu J. K., nar. XX.X.XXXX škodu vo výške 2 300,- €,

- dňa XX. XXXXXX XXXX v čase okolo 8.30 hod. v D. preskočil súvislé oplotenie dlhodobu neobývaného rodinného domu so súpisným číslom XXX, cez zavreté ale neuzamknuté dvere vošiel do chodby rodinného domu, následne vopred pripraveným páčidlom vypáčil riadne uzamknuté interiérové dvere vedúce do kuchyne a ďalších miestností domu, odkiaľ odcudzil elektrickú kosačku zn. Bosch ARM 32 1200 W, predlžovací kábel o dĺžke 25 metrov, benzínovú motorovú kosačku zn. YOUR Garden UBC 33, 2 veľké cestovné tašky čiernej farby a 2 set top boxy zn. AMIKO HD 265 v pôvodnom balení, ktorým konaním spôsobil poškodeniu L. K., nar. XX.XX.XXXX škodu krádežou vo výške 380,- € a poškodením vchodových dverí škodu vo výške 80,- €,

obžalovaní A. B. a D. E.

- dňa XX. XXXX XXXX v čase okolo 12.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli na motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČ: A. XXX F. do obce K. A. F. k budove Turisticko - informačného návštevného centra bez súpisného čísla, nachádzajúcej sa na parcele č. 60/11, kde obžalovaná D. E. zaparkovala motorové vozidlo v blízkosti uvedenej budovy a ostala vo vozidle sledovať okolie, kým obžalovaný A. B. prešiel k budove, zo steny vytrhol 3 nástenné menšie čierne lampy a zo zeme vytiahol 4 svietidlá, ktoré veci naložili do odstaveného motorového vozidla a odniesli do obce G., kde ich predali, ktorým konaním spôsobili poškodeniu obci K. A. F. škodu vo výške 450,- €,

- dňa XX. XXXX XXXX v presne nezistenom čase po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli na motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČ: A. XXX F. do obce K. nad F. k budove Turisticko - informačného návštevného centra bez súpisného čísla, nachádzajúcej sa na parcele č. XX/XX, kde obžalovaná D. E. zaparkovala motorové vozidlo v blízkosti uvedenej budovy a ostala vo vozidle sledovať kým obžalovaný A. B. pajserom, ktorý mal pri sebe vypáčil vchodové dvere vedúce do budovy v oblasti

zámku, vošiel do priestorov centra a z väčšej haly odcudzil tam zavesené monitory, a to monitor zn. IYAMA LH 5552UHS, 54 palcový, čiernej farby a monitor zn. IYAMA Prolite LH 4370UHB, 42 palcový čiernej farby, ktoré naložili do batožinového priestoru motorového vozidla a odviezli do M. G., kde ich predali, ktorým konaním spôsobili poškodenej obci K. A. F. škodu odcudzením vecí vo výške 2 000,- € a poškodením dverí škodu vo výške 1 750,- €,

- dňa X. XXXX XXXX v čase okolo 06.30 hod. v J. A. F., časť N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný A. B. vnikol do riadne oploteného dvora bývalého kvetinárstva tak, že rozpáral drôtené pletivo oplotenia a vošiel do dvora, zatiaľ čo obžalovaná D. E. sedela v motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČ: A. XXX F. odstavenom pri plote a sledovala okolie, následne obžalovaný A. B. nezisteným spôsobom vylomil vchodové dvere vedúce na terasu, vošiel na terasu odkiaľ vnikol do priestorov bývalej predajne, z ktorej odcudzil hlinené kvetináče, keramické kvetináče, rôzne darčkové predmety a smetný kôš, časť odcudzených vecí vyniesol k motorovému vozidlu, kde ich obžalovaná D. E. postupne nakladala do batožinového priestoru, pričom pri vynášaní ďalších vecí bol pristihnutý synom majiteľky objektu, ktorým konaním spôsobili poškodenej B. K., nar. X.X.XXXX škodu odcudzením vecí vo výške 1 000,- € a poškodením pletiva vo výške 100,- €,

príčom obžalovaná D. E. bola za obdobný skutok spáchaný dňa XX.X.XXXX v A. C. v obchodnom dome K. postihnutá rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo OÚ - NZ-OWS-2023/004406-010 z 10.1.2023, právoplatným dňa 6.2.2023 pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola jej uložená pokuta vo výške 80,- €, a

obžalovaný A. B. bol za obdobný skutok spáchaný dňa XX.XX.XXXX v A. C. v obchodnom dome K. postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo M. - A./XXXXXX-XXX z XX.X.XXXX, právoplatným dňa XX.X.XXXX pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta vo výške 20,- €, a takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/11/2022 z 3. marca 2022, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 19. marca 2022, odsúdený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a/ Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom,

2. obžalovaný A. B.

- dňa X. XXXX XXXX v presne nezistenom čase v odpoludňajších hodinách v D. neoprávnene, bez privolenia oprávnenej osoby vnikol do riadne uzamknutej poschodovej chaty usporobenej na bývanie so súpisným číslom X, ktorej vlastníkom a oprávneným užívateľom je O. G., nar. XX.X.XXXX, tak, že na drevených dverách vedúcich na terasu rozobral lišty okolo sklenenej výplne dverí, po odstránení sklenenej výplne cez takto vzniknutý otvor siahol dovnútra, kľúčom zasunutým zvnútra do zámku odomkol dvere a vošiel do chaty, kde z prízemí odcudzil dva starožitné porcelánové lustre v tvare lampáša a z miestnosti na poschodí odcudzil starožitné drevené zrkadlo, ktorým konaním spôsobil poškodenej O. G. škodu vo výške 80,- €,

3. obžalovaný A. B.

- dňa X. XXXX XXXX v presne nezistenom čase v poobedných hodinách v D. viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, EČ: K. XXX O., napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/80/2021 z 22. júla 2021, právoplatným dňa 22. júla 2021 mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov.

Za to súd I. stupňa uložil

obžalovanému A. B. podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky.

Obžalovanej D. E. súd I. stupňa uložil podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. za použitia ustanovenia § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. jej výkon uloženého trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného A. B. zaviazal k náhrade škody pre poškodeného L. K., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom K. B. I. XXX vo výške 410,- €.

Podľa § 287 ods. Tr. por. obžalovaného A. B. zaviazal k náhrade škody pre poškodenú O. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., Q. I. X vo výške 40,- €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaných A. B. a D. E. zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody pre poškodenú M. K. A. F., IČO XX XXX XXX, so sídlom K. A. F. I. XXX vo výške 1.950,- €.

Podľa § 288 ods.1 Tr. por. poškodenú D. H. - D., IČO: XX XXX XXX, so sídlom B. I. XXX odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného L. K., O. G., M. K. A. F. so zvyškom ich nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanej D. E. povinnosť, aby v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia podľa svojich schopností nahradila spôsobenú škodu.

Tento rozsudok v zákonom určenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolaním napadol obžalovaný, proti výroku o treste. V jeho odôvodnení prostredníctvom obhajkyne JUDr. Soni Soboňovej poukázal na to, že sa už v rámci prípravného konania v plnom rozsahu priznal, orgánom činným v trestnom konaní poskytol všetku potrebnú súčinnosť. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a na tomto postojí zotrvať. Spôsob svojho doterajšieho života úprimne ľutuje. Vyslovil názor, že trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 3-och rokov je neprimeraný vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Poskytol cenné informácie vo vzťahu k usvedčeniu základného organizátora trestnej činnosti, v prospech ktorého túto páchal. Dodal, že v čase jeho vzatia do väzby už mal dohodnutú prácu, aby si mohol riadne zarábať. Pokiaľ bude dlhšie umiestnený vo výkone trestu, bude pre neho ťažšie nájsť si zamestnanie, aby mohol riadne žiť. Vytykal súdu I. stupňa, že neuviedol, prečo trest kratšieho trvania v zmysle návrhu obhajoby nepovažoval za dostatočný, nezohľadnil proporcionálnosť uloženého trestu vo vzťahu k jeho konaniu, následku, pohnútku, osobe, pomerom, možnostiam nápravy, za súčasného zohľadnenia poľahčujúcich okolností. Žiadal, aby odvolací súd zohľadnil všetky podstatné okolnosti pre rozhodnutie o výmere trestu a súčasne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol v zmysle intencií jeho odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní, ku ktorému nechcel nič uviesť. Zároveň súhlasil s prednesom i konečným návrhom obhajkyne.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trvala na písomných dôvodoch odvolania, ku ktorým nič nedoplnila. Navrhla, aby odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že v prípade obžalovaného má novela Trestného zákona, ktorej účinnosť bola pozastavená uznesením Ústavného súdu, sp. zn. PL ÚS 3/2024, zásadný vplyv na kvalifikáciu obžalovaným spáchanej trestnej činnosti ako aj na samotnú výšku trestu. V zmysle novely Trestného zákona konanie obžalovaného za najprísnejšie postihovaný trestný čin podľa bodu I. obžaloby by nebolo ďalej posudzované ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., ale len ako prečin a preto by nemohlo u obžalovaného dôjsť ani k uplatneniu postupu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Poukazovala na § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. a § 283 ods. 1 Tr. por., podľa ktorých prerušenie trestného stíhania z dôvodu, že Ústavný súd pozastavil účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorých použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, je obligatórne tak v štádiu predsúdneho konania, ako aj v štádiu súdneho konania vrátane odvolacieho konania. Je totiž neprijateľné, aby sa proti obžalovanému viedlo trestné stíhanie podľa doterajšej právnej úpravy, ktorá je pre neho nepriaznivá a ktorá bola zmenená novou priaznivejšou právnou úpravou. V takejto situácii musí mať záujem na

ústavnom a zákonnom vyvedení trestnej zodpovednosti prednosť pred rýchlosťou trestného konania. Navrhla, aby odvolací súd prerušil trestné stíhanie v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. V rámci konečného návrhu sa pridržiavala petitu uvedeného v písomnom odôvodnení odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že uložený trest obžalovanému vzhľadom na okolnosti prípadu, ktorý spáchal viacero trestných činov viacerými skutkami počas trvania skúšobnej doby a napriek tomu, že bol viackrát súdne trestaný, pri využití inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v žiadnom prípade nie je možné považovať za neprimeraný. Odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné. Pokiaľ ide o návrh obhajoby na prerušenie trestného stíhania, rozhodnutie o tomto ponechal na zvážení krajského súdu, vzhľadom na nejednotnosť postupu súdov, kde Krajská prokuratúra v Nitre má nejednoznačný postoj. V rámci záverečného návrhu odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na prerušenie trestného stíhania, odvolací súd uvádza nasledovné : Podľa § 318 ods. 1 Tr. por., odvolací súd preruší trestné stíhanie, ak v odvolacom konaní vyjde najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244 ods. 4 alebo § 283 ods. 5 alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu.

Podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por., policajt preruší trestné stíhanie, ak ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

K danému je potrebné uviesť, že Národná rada Slovenskej republiky prijala dňa 08.02.2024 zákon, ktorým bol novelizovaný zákon č. 300/2005 Z.z. (Trestný zákon).

Dňa 15.03.2024 boli v Zbierke zákonov zverejnené zákon pod č. 40/2024 Z.z. – novelizovaný Trestný zákon, ktorý nadobúda účinnosť dňa 20.03.2024 i uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 41/2024 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť dňa 15.03.2024.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 28.02.2024 č. k. PL. ÚS 3/2024-112, okrem iného, pozastavil účinnosť čl. I zákona z 08.02.2024 zverejneného pod č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. - Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Týmto uznesením ústavného súdu nebola pozastavená účinnosť celého zákona č. 40/2024 Z. z., pretože okrem ustanovení, uvedených v bode 2 uznesenia ústavného súdu, ostatné ustanovenia zákona č. 40/2024 Z. z. nadobudli účinnosť podľa znenia jeho článku XIX, teda 15. resp. 20. marca 2024. Uznesením ústavného súdu tak bola pozastavená účinnosť len časti právneho predpisu, zákona č. 40/2024 Z. z.

Z uvedeného vyplýva, že právna norma – Trestný zákon č. 40/2024 Z.z. nebol účinný v čase, kedy uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zverejneným pod č. 41/2024 Z.z., s účinnosťou dňa 15.03.2024 bola pozastavená účinnosť novely Trestného zákona.

Z týchto dôvodov preto podľa názoru odvolacieho súdu novela Trestného zákona č. 40/2024 Z.z. nie je aplikovateľná na prebiehajúce trestné konania a teda za danej situácie nie je možné v prebiehajúcom trestnom konaní v štádiu odvolacieho konania aplikovať ustanovenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Tr. por. a preto návrhu obžalovaného na prerušenie trestného stíhania nevyhovelo.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.01.2024 urobil vyhlásenie, že je vinný. Súčasne na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. odpovedal „áno“. Súd I. stupňa po zistení stanoviska prokurátora postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že budú vykonané len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Prijatím vyhlásenia o vine obžalovaného nadobudol výrok o vine napadnutého rozsudku právoplatnosť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal aj na chyby, ktoré neboli

odvolaním vytykané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súčasne rešpektoval zásadu reformatio in peius, keďže odvolanie v neprospech obžalovaného podané nebolo.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku súd I. stupňa

- pri prejednávaní danej veci sa nedopustil takých pochybení, ktoré by mali charakter podstatných chýb konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,

- vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vyjmúc dokazovanie ohľadne výroku o vine, s poukazom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol dostatočné právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaných skutkov i náhrady škody.

Preskúmaním napadnutého výroku o treste odvolací súd zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu nepochybil, keď vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov, za trestný čin najprísnejšie trestný zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným.

V danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre prihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. – priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a to s ohľadom na prijaté vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., súd I. stupňa jej aplikáciu odôvodnil tým, že obžalovaný od začiatku napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinným. Tým pádom napomáhal aj súdu, pretože sa nemuselo vykonávať dokazovanie ohľadom viny.

K danému odvolací súd pripomína, že priznanie k spáchaným skutkom už bolo obžalovanému zohľadnené v rámci poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa najmä aktívna účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Tiež je potrebné pripomenúť stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017, podľa ktorého samotné priznanie obžalovaného a úprimné oľutovanie trestného činu podľa § 36 písm. l) Tr. zák. nemôže byť súčasne aj poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Keďže prokurátor proti výroku o treste odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal, odvolací súd nemal zákonný podklad pre nápravu pochybenia súdu I. stupňa, keď by na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. neprihliadal .

Súd I. stupňa správne prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal v prejednáwanej veci viac trestných činov.

Odvolací súd sa však nestotožnil s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. – bol už za trestný čin odsúdený, čo súd I. stupňa odôvodňoval poukazom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/80/2021 z 22.07.2021.

Súd I. stupňa nevzal do úvahy a nedostatočne vyhodnotil fakt, že tento trestný rozkaz bol vo výroku o treste zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 10.03.2022, sp. zn. 3T/11/2022. Z tohto dôvodu obe dané súdne rozhodnutia tvoria jeden celok – jeden výrok o treste, pričom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 10.03.2022, sp. zn. 3T/11/2022 súd I. stupňa už prihliadol v rámci postupu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Nesprávnym postupom súdu I. stupňa došlo k dvojitému pričítaniu predchádzajúceho odsúdenia – ako okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby (§ 38 ods. 5 Tr. zák.) aj ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., čím došlo k porušeniu ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené bol odvolacím súdom zistený pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 2:1, teda prevažoval pomer poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Preto

bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu odňatia slobody 3 roky až 8 rokov, a to znížiť jej hornú hranicu o jednu tretinu a vychádzať z upravenej sadzby 3 roky až 6 rokov.

Následne bolo potrebné túto sadzbu ďalej upraviť postupom podľa § 38 odsek 5 Tr. zák., pri spáchaní opätovného zločinu, kde došlo k zvýšeniu dolnej hranice o jednu polovicu, na sadzbu 4 roky a 6 mesiacov až 6 rokov.

Napokon bolo potrebné upraviť túto trestnú sadzbu postupom podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže súd ukladal obžalovanému zvýšený úhrnný trest za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločinom, spáchaných viacerými skutkami, kde sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Obžalovanému tak bol ukladaný trest v konečnej upravenej trestnej sadzbe 4 roky a 6 mesiacov až 6 rokov a 6 mesiacov.

Odvolací súd mal za to, že s ohľadom na charakter posudzovanej trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný uznávaný vinným, jej závažnosť, zistený fakt, že sa tejto trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieňacieho odsúdenia za typovo rovnako závažný trestný čin – zločin, nie je súčasné použitie ustanovení § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. pre obžalovaného neprimerane prísne (§ 38 ods. 7 Tr. zák.).

S poukazom na uvedené, mimoriadne zmiernený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov uložený obžalovanému súdom I. stupňa nebolo možné považovať za neprimerane prísny, keďže tento bol uložený výrazne pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby 4 roky a 6 mesiacov až 6 rokov a 6 mesiacov. Navyše odvolací súd nepovažuje odôvodnenie aplikácie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. za dôvodné a ani za zodpovedajúce zákonu.

Súd I. stupňa v danom smere poukázal na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, jeho rodinné pomery (ktoré však žiadnym spôsobom nekonkretizoval), fakt, že obžalovaný si plne uvedomil svoje protiprávne konanie, počas pojednávania bolo evidentné, že sa za svoje konanie hanbí a strašne ho mrzí, čo spravil, pričom bolo evidentné, že to myslel úprimne a vážne.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť aj trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vnútroštátna platná právna úprava umožňuje pri určovaní výšky konkrétneho trestu vziať do úvahy skutkové okolnosti či pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby však možno aplikovať, v súlade so zásadou individualizácie trestu, len v odôvodnených prípadoch u páchatel'ov, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a.

Za také okolnosti možno považovať aj poľahčujúce okolnosti, ak ich význam alebo rozsah prekračuje bežné hranice statusu poľahčujúcich okolností (osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a, starostlivosť páchatel'a o viacero osôb, ktoré sú výživou priamo odkázané výlučne na neho). Mimoriadnou okolnosťou prípadu môže byť napr. dĺžka trestného konania, avšak nie spôsobená úmyselným vyhýbaním sa úkonom trestného konania páchatel'om. Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s jeho osobou, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste.

Povinnosťou súdu je veľmi starostlivo zvážiť povahu mimoriadnych okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a a súčasne dôsledne odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerane prísne.

Dôvodom využitia mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia nemôže byť len samotná skutočnosť, že súd je toho názoru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Súd je povinný tento svoj názor ohľadne neprimeranosti trestu odôvodniť konkrétnymi mimoriadnymi resp. výnimočnými okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade u obžalovaného neboli zistené také zákonom vyžadované okolnosti prípadu a ani také pomery páchatel'a, ktoré by aplikáciu mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodňovali. Ani obžalovaný neuviedol žiadne také relevantné okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a zároveň na zabezpečenie ochrany

spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Naviac súd I. stupňa pochybil, keď postupoval podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., pokiaľ vychádzal z toho, že obžalovanému nemožno uložiť trest mimoriadne zmiernený kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti Trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov. Správne mal aplikovať odsek 3 písm. e) § 39 Tr. zák., kde nemožno uložiť trest kratší ako 6 mesiacov, ak je v osobitnej časti Trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako 5 rokov. Tu odvolací súd pripomína, že za trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. (najprísnejšie zbíhajúci sa trestný čin spáchaný obžalovaným) možno podľa osobitnej časti Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v sadzbe s dolnou hranicou 3 roky, preto mal súd I. stupňa správne postupovať podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Keďže prokurátor odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného nepodal, odvolací súd nemal zákonnú možnosť napraviť zistené pochybenie súdu I. stupňa, v zmysle ukladania trestu odňatia slobody bez aplikácie § 39 Tr. zák., keďže by to bolo v neprospech obžalovaného.

Odvolacie námietky obžalovaného neboli dôvodné. Pokiaľ poukazoval na jeho priznanie, toto bolo zohľadnené v poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. I keď uvádzal, že spôsob svojho doterajšieho života ľutuje, odvolací súd pripomína, že ani nariadený probačný dohľad za uložený zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, ktorého spáchanie tiež ľutoval a sľuboval nápravu v jeho živote, mu nezabránil v ďalšom páchaní závažnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe, pod dohľadom probačného a mediačného úradníka, kde je zvýšená kontrola podmiennečne odsúdeného z hľadiska vedenia riadneho života.

Obžalovanému nič nebránilo, aby nastúpil do riadneho zamestnania, zarábal finančné prostriedky na svoju obživu namiesto toho, aby opakovane páchal úmyselnú trestnú činnosť obdobnej povahy, než za akú bol právoplatne odsúdený. Z týchto dôvodov ani odvolací súd nepovažoval nižší trest odňatia slobody na nápravu a prevýchovu obžalovaného za dostatočný, a to najmä pri zistení pomerov obžalovaného, jeho osoby, závažnosti a okolností, za akých boli skutky spáchané.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok písm. b) Tr. por. - pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, písm. d) Tr. por. - ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo ods. 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

S poukazom na uvedené odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovanému uložil podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorý vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery, závažnosť a charakter prejednávaných trestných činov považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednaných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, odvolací súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne odvolací súd uložil obžalovanému, ktorý bol uznaný vinným za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 rokov (§ 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.). Účelom trestu zákazu činnosti je obžalovaného dočasne vyradiť z vykonávania činnosti, ktorá mu bola zakázaná.

Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu, osobe páchatel'a, dobe od spáchania trestného činu i dobe, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie. Je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti (§ 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Tr. por.) a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom, v zmysle jeho výroku.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)